

Cyclus

Tot op de huid

Christiaan Bakker

Een goede vriend is op dit moment bezig zijn nieuw aangekochte stenen hypothecschuld te verbouwen. Het blijft daarbij een interessante gedachte dat we elkaar hartelijk feliciteren met de hoogste schuld die we als persoon ooit zullen hebben!

Regelmatig wordt hij door de aannemer geïnformeerd over de vorderingen, maar vooral over de vertraging door het tijdelijke gebrek/tekort aan bepaalde bouwmaterialen, want hij is niet de enige met een nieuw huis/verbouwing. Allemaal gaan we tegelijk op in voorspoed, de hoogste versnelling

van geluk. En het moet nu! Over een paar jaar als we, om welke reden dan ook, opeens helemaal geen vertrouwen meer hebben in de toekomst, doen we allemaal hetzelfde, maar dan de weg terug. Weg met alles! En dat duurt dan weer tot we opeens weer gaan denken dat alles goed komt.

Een blauwe maandag aan economische studietijd leerde mij deze conjunctuurgolven, die elke zeven tot elf jaar optreden, kennen, maar niet hoe ze te herkennen. Nu zijn we in onze wereld doordrenkt met cycli en herhalingen. Wat dacht u van moeder natuur met de seizoe-

nen of de dagelijks dag- en nacht cyclus. Eigenlijk is zo alles een cirkel.

In ons lichaam zijn ook oneindig veel cycli die continu worden afgespeeld. En maar goed ook. Zo is het typen van deze column zonder de citroenzuurcyclus in mijn cellen die energie vrij maken voor beweging onmogelijk. Onze huid heeft ook te maken met diverse golfbewegingen. Veel van deze cycli zijn gelukkig uiterst regelmatig, en onbewust goed functionerend. We hoeven bijvoorbeeld niet elke dag tegen onze hersenen te zeggen dat ze het stofje MSH (melanine stimulerend hormoon) moeten aanmaken.

Dit is een soort van pigmentmotorolie om onze pigmentcellen aan te zetten om aan de huid kleur af te geven (voor zonbescherming).

In ons lichaam zijn ook oneindig veel cycli die continu worden afgespeeld

Het gebeurt automatisch. Het zou een dagtaak zijn om rekenmodellen te maken hoeveel van dit MSH precies nodig is, wanneer we het op transport in de bloedbaan moeten sturen en of er wel in elke pigmentcel-tank evenveel wordt gedaan. Ik hoor u denken: waarom moeten we

dit dan weten? Nou, de kennis over al die cycli helpt ons verschijnselen te verklaren.

Zo kon ik vanmiddag de jongedame met een buik van 35 weken geruststellen. De donker wordende moedervlekken op haar rug komen niet omdat er huidkanker aan het ontstaan is, maar omdat de zwangerschap ervoor zorgt dat de hersenen meer pigmentmotorolie aanmaken. Na de zwangerschap normaliseert dit weer, en worden de moedervlekken weer lichter.

Of de opgezette buik een cyclus wordt of een eenmalig event blijft, is nog een vraag. Alhoewel, er zijn substantieel meer zwangerschappen als het economisch goed gaat. En zo heeft die verdraaide conjunctuurgolf toch ook daar een behoorlijke vinger in de babyppap.